

MOCIÓ PER DONAR SUPORT ALS COMITÈS EN DEFENSA DE LA REPÚBLICA I LA RESISTÈNCIA CIVIL ACTIVA I NO VIOLENTA

Des que l'independentisme ha esdevingut majoritari a Catalunya, les mobilitzacions han estat massives, constants i exemplars. La pràctica de la resistència civil activa i no violenta ha estat un principi bàsic irrenunciable fins i tot davant les actuacions d'unes forces policials desbocades que no han mostrat dubtes a l'hora d'agredir a qualsevol persona, sigui quina sigui la seva condició. La defensa de les escoles el passat 1 d'octubre són un bon exemple d'aquest compromís amb la resistència civil activa i no violenta, i de la seva efectivitat.

En aquest sentit, tot i aquesta violència criminal orquestrada per un Estat superat i desbordat, l'autoorganització popular va garantir la celebració del referèndum d'independència de Catalunya, els llavors anomenats Comitès en Defensa del Referèndum van ser una eina clau en la contenció i en la defensa no-violenta, cal insistir, dels col·legis i centres de votació.

Els Comitès de Defensa de la República (amb sigles CDR), anteriorment anomenats Comitès de Defensa del Referèndum, són un conjunt d'assemblees locals, de barri, comarcals i nacional amb l'objectiu de defensar, en primera instància, el referèndum de l'1 d'octubre i la república catalana posteriorment, des de l'estratègia de la no-violència. Les assemblees aglutinen membres d'entitats, partits polítics independentistes, sectors de l'economia o l'esport i persones independents que busquen organitzar aquesta defensa poble a poble i barri a barri.

L'estructura dels CDR's és transversal, aglutinant tot el ventall ideològic. Aquesta transversalitat, però, també és generacional i amb presència notable de persones d'avançada edat en les assemblees. La transversalitat també és notable en l'experiència de les persones que hi participen, amb gent que ha militat activament en d'altres moviments i gent que no.

La independència de les assemblees locals és absoluta, funcionen de forma autònoma i assembleària. A aquestes assemblees locals, s'hi suma la coordinació en l'àmbit supramunicipal, que serveix per traslladar les decisions preses a d'altres comitès del territori circumdant. Finalment, aquestes assemblees territorials es coordinen a través d'una coordinadora nacional.

El dia 10 d'abril de 2018, la Guàrdia Civil va detenir una persona, la Tamara Carrasco, acusada de rebel·lió i terrorisme. La Tamara Carrasco, va ser traslladada a Madrid per ordre de l'Audiència Nacional. Addicionalment, els Mossos d'Esquadra van detenir fins a 6 persones (dues de Malgrat de Mar, una d'Òrrius, una a Arenys de Mar, una a Solsona i una a El Pont de Vilomara) acusades d'atemptat contra l'autoritat, desordres públics i desobediència. Les sis persones van quedar en llibertat amb càrrecs al llarg del matí, després de declarar.

En el cas de la Tamara Carrasco, el jutge de l'Audiència Nacional Diego de Egea va decidir deixar Tamara Carrasco en llibertat amb mesures cautelars restrictives (només podrà sortir de Viladecans per anar a treballar o bé si demana un permís; ha de lliurar el passaport i té prohibit sortir de l'Estat; cada dilluns haurà de comparèixer en seu judicial i ha d'estar localitzable per telèfon en tot moment) i va rebaixar l'acusació del delicte de rebel·lió i pertinença a organització terrorista a desordres públics. El magistrat no veu terrorisme ni rebel·lió.

Les 'proves' de la Guàrdia Civil per acusar a la Tamara de terrorisme són una captura de Google Maps, samarretes, tiquets de begudes, un permís per a fer activitats

lúdiques i cartellots del CDR, a més d'un àudio en què explicava l'acció d'obrir barreres de peatges i parlava d'ocupació de Mercabarna o del Port de Barcelona.

L'Estat espanyol, en totes les seves formes, ha engegat un procés de criminalització del moviment independentista amb la creació i socialització d'un relat que pretén justificar la repressió sense límits, al més pur estil franquista on se celebraven judicis sumaríssims amb les sentències redactades abans de començar. Aquesta estratègia d'Estat no és nova, fa dècades que s'aplica arreu on la dissidència qüestiona els fonaments antidemocràtics de l'Estat.

No ens sorprèn, l'autoritarisme de l'estat espanyol (Règim del 78) no tolera la pluralitat, la solidaritat i l'autoorganització de base popular. Així les coses, per la part que ens toca, i des de la més absoluta humilitat, volem recordar que la repressió i l'existència de presos polítics no ens espanta sinó que ens reafirma en la nostra decisió. En d'altres paraules, la repressió contra el moviment independentista no ens fa dubtar sinó que ens empeny a crear xarxes de solidaritat i que davant de la política del passat, construïm un projecte de futur. No tenim res més que un projecte esperançador: la construcció d'un país millor, des de baix i per a totes. També ens tenim les unes a les altres, colze a colze i allò que més els espanta: el futur.

No ens podem permetre caure en la banalització del concepte de terrorisme que és al que condueix el fet de qualificar d'aquesta manera els actes dels CDR, dins d'una estratègia general que busca vincular el procés amb la violència ara i, retrospectivament, en els nefastos dies de setembre i octubre de 2017.

El moviment independentista de Catalunya s'ha distingit, sempre, per la seva actitud cívica i pacífica, tot i la voluntat de certs actors polítics de voler transformar les manifestacions i les reivindicacions d'aquest sector de la societat en actes violents.

El Ple, a proposta dels grups municipals CiU-PDeCAT i CUP-Poble Actiu, adopta els següents acords:

PRIMER.- Considerar formes d'acció política absolutament legítimes la protesta, les mobilitzacions, la desobediència i resistència civil activa i no violenta, pròpies d'una democràcia madura.

SEGON.- Instar a l'Ajuntament de l'Hospitalet a denunciar i a posicionar-se clarament en contra de les operacions d'Estat que utilitzen diferents cossos policials i instàncies judicials contra les actuacions dels Comitès de Defensa de la República.

TECER.- Manifestar el suport de l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat als Comitès de Defensa de la República i a les accions de desobediència i resistència civil activa i no violenta, arran de la ràtzia repressiva de l'Estat espanyol.

QUART.- Denunciar la criminalització de la protesta social, la repressió i la violència institucional i posicionar-se a favor de la llibertat d'expressió, la llibertat ideològica i la llibertat de manifestació i la voluntat popular a favor del dret a l'autodeterminació i la construcció d'un país millor, des de baix i per a totes en forma de República.

CINQUÈ.- Manifestar el compromís de l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat en col·laborar en la defensa dels hospitalencs i hospitalenques que vegin vulnerats els seus drets polítics.

SISÈ.- Instar a l'Ajuntament de l'Hospitalet a mostrar el seu desacord i rebuig vers la banalització dels delictes de terrorisme que ha dut a terme el Govern, els cossos policials i les instàncies judicials de l'Estat.

SETÈ .- Manifestar el suport de l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat, als veïns/es de la ciutat que han patit identificacions o qualsevol altra tipus de repressió policial i/o judicial, per raons polítiques.

VUITÈ.- Traslladar aquests acords al Parlament de Catalunya, a l'Associació de Municipis per la Independència, a l'Associació Catalana de Municipis, a l'Assemblea Nacional Catalana, a Òmnium Cultural i als CDRs de l'Hospitalet de Llobregat, a l'Espai Democràcia i Convivència.